

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.
a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăce Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Numeri singuratici à 5 cr. se vând în Sibiu: la librăria „Tipografie”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat „la loterie”.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA”

**Cu 1 Octombrie 1899 v. încep
nouve abonamente lunare, ouar-
tale, semestrale și anuale.****Domnii abonenți sunt rugați
a grăbi ou reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expe-
diție a foil.****Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, oare înnoie ou prima și
se termină ou ultima lună, după
stilul vechiu.**Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul trimestral . . . 3 fl. 50 cr.
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.**Este în interesul dlor abo-
nenți, oa adresele se fie însemnate
oât se poate de corect și legibil.
Domnii abonenți vechi sunt ruga-
ți a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fâșiile, în
oare li-s-a trimis „Tribuna” până
acum.**

Administrațiunea

Răspuns la un dementi.

Cluj, 5 Oct. n.

Organul semioficios „Budapesti
Tudositó” publică următoarele:

„După împărtășirile ziarelor Dr. Coroianu se provoacă la o convorbire, ce a avut-o în primăvara anului 1894 cu ministrul de interne de atunci Carol Hieronymi, ca la niște tratări, ce ar fi avut loc între el, ca delegat al comitetului național român, și între plenipotențiatul guvernului unguresc. Sîntem autorizați din parte competentă a declara, că ministrul de interne de atunci n'a recunoscut nici-o dată, că locuitorii Ungariei de limbă română au o reprezentanță deosebită, și n'a putut recunoaște așa numitul comitet național din Sibiu ca o astfel de reprezentanță; ba el a fost acela care l'a și desființat; și nici-o dată n'a fost în aceeași poziție, ca să fi putut intra în tratări cu dl. Coroianu ca cu un plenipotențiat al comitetului.

Adecă, dl. ministru de atunci n'a recunoscut nici-o dată că Românii din Ungaria au reprezentanța lor deosebită; n'a considerat deasemenea ca reprezentanță nici comitetul național român din Sibiu, pe care l'a și disolvat; — și n'a fost nici-o dată în poziție ca să fi putut intra în tratări cu mine, ca cu un plenipotențiat al comitetului.

Afacerea amintită de mine în nrul 202 al „Tribunei” a trecut în domeniul istoriei și nu este actuală, decât ca o dovadă din trecut, la aserțiunile mele arătate în acel articol, prin care am constatat, că între Români și Maghiari nici vorbă nu poate fi de o „înfrățire” ori apropiere, din cauza șovinismului nemărginit al Maghiarilor.

Cu toate acestea nu vreau să las ca adevărul să fie suocit și răscutit, după placul curentului șovinist și al unei ambițiuni fără basă și fără margini. În fața acestui comunicat eșit — precum se zice — pe basa unei autorizări din parte competentă — eu urmez a înregistra faptele.

Desbaterile, adecă încercările de împăciuire s'au început în anul 1893 în luna Octombrie și s'au continuat la începutul anului 1894.

Dl. Hieronymi încă nu eșise cu faimoasa sa ordinațiune inconstituțională, prin care a intenționat disolvarea comitetului național.

Consfăturile atât cu mine, în trei rânduri, cât și cu dl. Dr. Rafiu s'au ținut în Budapesta în biroul oficios al dlui ministru de interne.

Noi am stat de vorbă cu ministrul de interne, ca și cu reprezentantul guvernului; așa eram informat, că dl. Hieronymi avea spre acest scop consensul guvernului, ceea-ce nici în comunicatul semioficios nu se trage la îndoială; ear' dl. ministru Hieronymi știa prea bine, că dl. Dr. Rafiu este președintele comitetului național, ear' eu membru al aceluiași comitet. Știa, că aveam și autorizarea acestui comitet spre a ne înțelege asupra unei modalități de apropiere, rămânând în sarcina comitetului urzirea pașilor ulteriori, în cas dacă rezultatul consfăturilor noastre putea să fie obiect îndestulor al unei desbateri și hotărâri într-o conferență națională.

Constată, că dl. Hieronymi în fața mea n'a amintit nici cu o vorbă, ba nici alusiune n'a făcut, din care ar fi putut conchide, că nu recunoaște comitetul național, ca reprezentanță legală a partidului național român. În acest cas sigur, că imediat ar fi urmat continuarea ori-cărei convorbiri cu domnia-sa! De altfel dl. Hieronymi ori a considerat în sine comitetul național ca reprezentanță a Românilor, ori nu, asta nu detrage nimic din însemnătatea faptelor petrecute, de oare-ce atunci comitetul nu avea încă asupra sa ordinațiunea ilegală a dlui ministru și nu era conturbat în funcționarea sa prin acel act volnicos; din contră avea la dosarul său recunoașterea faptică oficială a guvernului prin faptul, că dela anul 1881 toate conferențele electorale naționale române s'au convocat prin acest comitet și s'au ținut în prezența reprezentantului autorităților publice, al căror șef era totdeauna însuși ministrul de interne!

De sine înțeles, că în ordinea consfăturilor noastre, nici dl. Hieronymi nu ne-a cerut nouă, nici noi nu i-am cerut d-sale credenționale speciale, nici lipsă nu era, spre a ne cunoaște de ambe părțile pozițiunile, în cari discutăm.

De altfel află de lipsă a constata, că în comunicatul semi-oficioasei nu se neagă, și astfel se recunoaște: că chestia a fost desbătută din toate punctele de vedere în trei rânduri; că aceste desbateri s'au făcut în scopul unei apropieri în chestia politică națională; că ni-s'au făcut promisiuni atât pentru oficii, cât și pentru o lege electorală unitară (cea europeanăască!); în fine că la rezultat nu am ajuns!

Întreb deci, dacă se putea oare toate aceste între noi, ca persoane private? — Eu cred că nu!

Espun aceste fapte, în fața unui „dementi” cu simburile diplomaticești, prin care acum s'ar încerca a detrage din valoarea faptelor deplinite de acel guvern, care credea, că ne poate retrage dela lucrarea noastră politică națională și ne poate duce pe căi pieziș și pentru noi periculoase. Deodată cu acest „dementi” și chiar prin acela s'a dat de nou arama pe față ca să vadă toată lumea și în rîndul primii națiunii românești, în ce mod se cugeta cei dela putere în chestia națională.

O negațiune generală pe toate trezenele vieții politice se dă pe față când de drepturile naționalității este vorba, și chiar cei mai distinși și serioși oameni ai lor țin cont de șovinismul care l'ar face imposibil înaintea Ungurilor, recunoscând drepturile firești și incontestabile ale existenței și drepturile inerente tuturor neamurilor nemaghiare în stat.

Oare constituția Ungariei concede ca guvernul să denege existența altor naționalități diferite de cea maghiară, în stat? Nu!

Nu oare, însuși acel guvern din care ca ministru de interne făcea parie și dl. Hieronymi s'a esplicat în sensul legii fundamentale (art. 44 din 1868)

astfel, că în patria noastră „națiunea ideală unitară ungară” (eszmény egységes magyar nemzet) se compune din diferite naționalități între cari și cea maghiară? Va să zică din tot atâtea părți etnice naționale!

Au recunoscut deci tălmăcind legea fundamentală, că națiunea ideală este cea ungară unitară și că în realitate sub acest concept se înțeleg naționalitățile adecă Maghiarii, Românii, Slovaci, Sărbii, etc.

Văzînd toate aceste ni-se impune întrebarea: de unde și până unde, poate un ministru, ori un guvern denega dreptul de organizațiune politică, în partid, a acestor individualități etnice, pe care legea fundamentală a constituției le recunoaște ca factori constitutivi de stat?!

De unde și până unde, un guvern ori un ministru, își la voea ca el să determine dreptul de existență ca factori politici în stat a acestor naționalități?!

Drepturile naționale se impun de sine! Popoarele în voința lor le decreteză! Guvernele sînt esecutorii voinței popoarelor!

Aceste idei compun adevărata constituțiune și dacă se zice zilnic cu o îngâmfață faloșie, că Ungaria are cea mai liberală constituție în Europa, vrea poate să-și iee aerul un ministru al Ungariei ca să determine prin ordonanțe limitele libertății de acțiune a naționalităților? Poate oare, fără vătămarea constituției se pună pedeci esecutiei celui mai cardinal drept constituțional: organizației politice naționale în partid?

Eu cred că nu! Și domnii cei cu „dementi” la aserțiunile mele din articolul „Înfrățirilor” din „Tribuna”, se fălesc cu fapte prin cari au lovit în constituția țerei și au desconsiderat legea sancționată.

Șede rău de tot unui guvern, deopotrivă ca și unui bărbat politic, când deneagă drepturile politice inerente naționalităților din stat, acele drepturi, cari nici într'un stat constituțional, nici nu se cerșesc dela guverne, nici nu se confirmă prin fermane ministeriale, dar' nici înstrăina ori nimici prin ordonanțe nu se pot.

Iuliu Coroianu.

Sibiu, 9 Oct. n.

DIN AUSTRIA. Monarchul a primit Sămbătă în audiență lungă pe prim-ministrul austriac, contele Clary. Monarchul și-a dat consentimentul, ca sesiunea parlamentară austriacă să fie declarată de închisă, ear' noua sesiune să se deschidă în 18 Octombrie. Convocătorul apare astăzi sau mâine în foaia oficială dela Viena. Înainte de deschidere vor fi revocate ordonanțele ministeriale referitoare la folosirea limbilor în Boemia.

Budgetul. Ziarele maghiare fac mare cas din faptul, că budgetul anului viitor e încheiat cu un excedent, firește foarte neînsemnat, ceea-ce însă totuși e mai bun decât un deficit însemnat. Budgetul va fi prezentat astăzi dielei maghiare, cu care ocaziune ministrul de finanțe va face un expozu amănunțit asupra situației financiare din țară. Comisiunea financiară a camerei se va întruni imediat pentru a-și alege raportorii, și pentru a stabili ziua în care va începe censurarea budgetului. Discuția în cameră, asupra budgetului, se va începe în primele zile ale lunii viitoare.

Schimbare radicală. Ziarele rusești, ocupându-se cu situația politică din Austria, recomandă și ele, pentru sanarea răului esistent, o schimbare radicală a constituției actuale, prea complicată, din Austria. „Novoje Vremja” scrie de exemplu următoarele:

„Pentru boala politică, care bântuie de atîta vreme corpul Austriei, nu există alt medicament decât o schimbare radicală a actualei constituții, complicată în mod admirabil în mecanismul ei. Și se zice, că fostul prim-ministru austriac a făcut propunere împăratului Francisc Iosif pentru luarea astorfel de măsuri rezolute, dar' a primit un refuz categoric. Bătrînul Habsburgian nu vrea să întreprindă experimente politice la apusul vieții sale, experimente, cari stau în contrazicere cu vederile sale personale. Lucrul e ușor de înțeles; dar' ușor de înțeles e și aceea, că cursul normal al vieții constituționale și parlamentare, pe lângă raporturile de astăzi din Austria, cu greu se va pute restabili.”

Cu alte cuvinte, schimbarea radicală totuși se va face, va trebui să se facă.

DORINTELE CROAȚILOR. Se telegrafează din Zagreb, că pe 23 Octombrie e convocată acolo o întrunire mare, care va discuta asupra încorporării Dalmației la Croația, și asupra independenței financiare a Croației, astăzi aflătoare în comunitate financiară cu Ungaria. Concluzul adunării va fi comunicat dielei croate, în formă de petițiune. Ziare croate fac apel la poporul din Croația, ca pretutindenea se convcoce astfel de întruniri și să iee concluz în favoarea încorporării Dalmației și a independenței financiare a Croaților.

Mișcarea Cehilor. Conferența deputaților cehi, ținută Sămbătă la Praga, a decis înscenarea unei energice opozițiuni în reichsrath, față de noul guvern. Ideea depunerii mandatelor a fost abandonată. Tot așa și politica de obstrucțiune. În schimb însă Cehii vor cere punerea sub acuză a guvernului, dacă acesta va revoca ordonanțele cu pricina, și dat fiind că „dreapta” rămâne și pe viitor compactă și solidară, Cehii sînt siguri că vor întruni majoritatea pentru propunerea lor și astfel vor aduce guvernul la cădere.

Din Bucovina.

Domnul Dr. George Popovici, deputat român bucovinean în reichsrath-ul austriac, a demisionat din postul de redactor al monitorului legilor țerei, motivându-și acest pas într-o scrisoare mai lungă adresată ministrului austriac de interne. Dl. Popovici zice în scrisoarea sa, că lupta pe care o poartă Românii din Bucovina în contra presiunii țerei Bourguignon, reclamă perfectă libertate de acțiune a deputaților. Ca redactor însă dl. Popovici era prea puțin acasă, în țeară, și prea puțin putea să iee partea aceste lupte. De aceea, renunțînd la postul ce-l avea, se pune cu totul la dispoziția partidului său, așa cum dorește acest partid. Dl. Popovici mai spune ministrului de interne austriac, că atunci când a primit el funcția de redactor, raporturile dintre guvern și deputații români erau de așa, că ori-ce colisiune între funcționari și deputați era eschisă.

De atunci s'a schimbat situația. Președintele Bucovinei, dl. Bourguignon, a zdruncinat bunele raporturi ale poporului român față de guvern și a îngropat pacea, prin violarea celor mai sfinte sentimente și prin administrația sa, contrară principiilor imparțialității. Conduita aceasta a președintelui țerei face de datorie tuturor deputaților români să combată cu toate mijloacele pe dl. Bourguignon. De aceea dl. Popovici ese din serviciul de stat, pentru-că nu ține de compatibilă lupta aceasta cu poziția sa de funcționar al statului, deci se retrage din postul de redactor al monitorului legilor țerei. (Reichs-Gesetz-Blatt).

Dăm știrea după „Deutsches Volksblatt”.

Întîlnirea Metropoliților.

— Echoul visitei. —

Visita, ce în. P. S. Sa Metropolitul din Sibiu a făcut confratelui său, în. P. S. Sa Metropolitul din Blaj, cum și primirea trăiească ce i-s'a pregătit a produs, cum ușor se prevedea, cea mai bună impresiune asupra tuturor Românilor de bine, nu numai aici, ci și dincolo de Carpați.

Aproape toate ziarele din București au înregistrat cu satisfacție știrea despre vizită, ear' unele au apreciat-o pe larg.

„Epoca”.

„Epoca”, un fruntaș organ a publicat asupra visitei un vast articol, cu repriviri istorice, din care estragem pe sărite, următoarele pasaje:

„Va trece drept un eveniment de mare importanță în viața publică a Românilor de peste munți, visita pe care acum câteva zile a făcut-o I. P. S. Sa Ioan Meșianu, metropolitul Românilor ortodoci, I. P. S. Sale Victor Mihályi de Apșa, metropolitul din Blaj, al Românilor uniți.

Nu mai aceia cari cunosc relațiunile de două secole dintre Români ortodoci și cei uniți, precum și relațiunile mai mult sau mai puțin încordate de aproape un secol între capii acestor două biserici, vor înțelege bine importanța acestei visite.”

„I. P. S. Sa metropolitul Ioan Meșianu, — care deși în etate de peste 70 de ani, totuși e neobosit în a face vizitațiuni canonice prin marea eparchie a Sibiului, — a spart gheața și Lănia trecută și-a anunțat visita la Blaj. Recepțiunea a fost demnă, a fost princiară.

„Acest orășel românesc, atât de important sub raportul istoriei culturale a tuturor Românilor (căci liceul din Blaj, întemeiat în 1754, este primul liceu român de pe pămînturile locuite de Români), a fost în picioare spre a saluta pe septuagenarul cap al Românilor ortodoci.

„De câțiva ani ziarele ungurești călăuzite de principiul divide et impera, încearcă mereu să provoace o acerbă luptă confesională între Români, făcînd fel de fel de intrigi și insinuații. Această campanie a rămas zadarnică, cu toată rețeaua raporturilor dintre Blaj și Sibiu.

„Acum însă de prin toate părțile se exprimă aceeași dorință vie, ca visita dela Blaj să contribuie la stabilirea unor relațiuni intime între capii celor două biserici române, cu atât mai virtuos, că în lupta de apărare întreprinsă de cele două biserici române, e nevoie absolută de armonie.

„Să sperăm că în urma acestei visite un gând de iubire va străbate spiritele tuturor Românilor de peste munți, și toate inimile se vor uni pentru apărarea bisericii române în contra puhoiului șovinist maghiar.”

„Gazeta Transilvaniei”.

Vechiul organ dela Brașov a publicat la timpul său un lung raport despre întîlnirea Metropoliților, ear' în numărul său de Duminecă scrie astfel:

„Cu mare bucurie a fost primită pretutindeni între Români vestea, că înalt Prea Sfinția Sa Metropolitul Meșianu a făcut Lănia trecută o frățească vizită Metropolitului Mihályi din Blaj. Dorința tuturor Românilor de bine a fost îndeplinită și este, și astăzi, ca cele două biserici române dela noi și căpeteniile lor, să trăiască în cea mai bună înțelegere și armonie pentru binele și înflorirea lor și a națiunii noastre întregi.

„Simpatia călduroasă cu care a fost primit la Blaj Metropolitul Meșianu, a fost așadar numai un echou al dorințelor generale, de a se stabili și întări această bună înțelegere și armonie.”

Alte voci.

Până și foi ca „Trib. Poporului” și „Revista Orăștiei” au salutat cu bucurie acest eveniment și l'au comentat cu elogii.

„Trib. Poporului” zicea în nrul său dela 7 Oct. n.:

„O idee fericoită aceasta și îmbucurătoare deopotrivă pentru credincioșii ambelor biserici.”

„Rev. Orăștiei” a scris astfel:

„De mult timp Blajul n'a avut fericierea ca să sălăsluiască între zidu-

rile sale pe vre-un Metropolit gr.-or., căci legăturile între capii celor două biserici surori, erau cât se poate de reci, ceea ce numai spre binele credincioșilor de ambele confesiuni, n'a putut să fie. Această răceală dintre capii bisericilor-surori s'a stins însă prin visita ce I. P. S. Metropolitul Ioan Mețianu a făcut-o în 2 n. l. c. confratelui său, Dr. Victor Mihályi de Apsa, în reședința proprie, însoțit fiind de vicarul Dr. Ilarion Pușcariu. Primirea ce i s'a făcut Metropolitului Mețianu a fost una dintre cele mai frățești și intime.

Dee D-zeu, ca acum, când bisericile noastre de ambele confesiuni străbat timpuri atât de grele, legăturile intime și frățești între capii acelor, să se manifesteze cât mai des, spre binele și fericirea tuturor Românilor.

De sigur, că rar act în viața noastră publică a aflat așa aprobare unanimă și însuflețită la Români ca această fericită vizită. (Semnificativ că presa maghiară îl retace cu desăvârșire).

Fie de bun augur, ca începutul unei noue ere pentru toți Români.

Congresul orientaliștilor.

Roma, 5 Octombrie.

Azi la ora 3 d. a. în secția a doua a congresului, secția de geografie și etnografie, dl Urechii a citit un memoriu în care face istoricul cărților etnografice dela începutul secolului și până azi pentru Europa în general, și Orient în special.

DL Urechii în acest memoriu a dovedit erorile acestor lucrări și în special a celor ungurești, cari falsifică în interes de șovinism adevărata situație etnică a Orientului Europei.

D-sa propune facerea hărții etnografice a Orientului Europei sub controlul congresului, care va înscrie în programul sesiunii viitoare și chestia următoare: Care e planul și cel mai bun procedeu spre a obține o hartă definitivă, etnografică a Europei, fără ca această lucrare să fie influențată de politica dominantă în anumite țări cu diferite limbi?

DL Urechii a prezentat apoi o serie de hărți originale arătând locurile unde se află Români.

Propunerea lui Urechii a fost primită în unanimitate și chiar de reprezentantul guvernului unguresc. Profesorul Hermann, care felițită pe Urechii a propus ca premiu o medalie de aur și 500 lei aceluia care va prezenta cel mai bun memoriu pentru facerea unei hărți etnografice exacte a Orientului european.

Profesorul italian Baldacci vorbind despre Români și Albanezi din Macedonia și spunând câteva neesacități, precum că există neînțelegeri între Albanezi din cauza deosebirii lor de religie și că Români din Macedonia sunt numai 350.000, Urechii a protestat zicând că Albanezii trăiesc bine între ei și dovadă de aceasta e prezența la congres a reprezentantului comitetului executiv albanez, care deși e Turc, totuși reprezintă și pe creștini.

În privința chestiunii macedonene a luat cuvântul Milescu, reprezentantul societății macedonene, care spune că populația macedonenilor e de un milion.

Milescu își rezervă dreptul de a demonstra aceasta într-o conferință specială.

Ziua aceasta a fost un adevărat triumf pentru Români.

Ziarul „Fanfulla” publică un foarte important articol, sub titlul: „Cuvântul României”.

În acest articol, semnat Benedetto de Luca, un stimat publicist, care a vizitat anul trecut România, vorbește de discursul pronunțat ieri de dl Ure-

chiă la inaugurarea congresului și cu cel mai mare entuziasm de poporul român.

Congresul se împarte în următoarele secțiuni.

1-a, „Limbistică”; a 2-a, „Geografia și Orientul”; a 3-a, „Istoria, religie și mitologie”; a 4-a, „China, Coreea și Japonia”; a 5-a, „Birmania și Madagascar”; a 6-a, „Iran”; a 7-a, „Asia centrală”; a 8-a, „Limbele ebraice”; a 10-a, „Limbele africane”; a 11-a, „Limbele grecească și orientale”; a 12-a, „Limbele de origine americană”.

Roma, 6 Octombrie.

Astăzi va fi din nou întrunirea secțiunilor. Măne, Sâmbătă se dă o generală în secții unite, ear' la ora 9 seara va avea loc o recepțiune a congresiștilor oferită de asociațiunea presei în splendidele sale-saloane din palatul We-dekind de pe piața Colonna.

Tot localul va fi iluminat „a giorno”. Depunerea coroanei de către congresiștii români la columna lui Traian, va avea loc Marția viitoare.

Dela Cluj.

Studentii români și studenții slovaci. — „Asociațiunea”. — Uneltiri pătinoase. — Și totuși pace? — Studenții maghiari și ziua de 6 Octombrie.

— 6 Oct. n. 1899.

La universitatea din localitate, se află înscriși și câțiva studenți slovaci, elemente naționaliste, veniți anume să cunoască pe aliații români mai de aproape. Raporturile de frățietate cari s'au legat cu tinerii slovaci anul trecut, s'au reluat și anul acesta, cu ocazia „serei de cunoștință”.

Slovacii sunt în atingere deasă cu colegii lor români și cercetează „Casina română”, care le-a abonat pe seama lor ziarul „Narodnă Novine”. „I-e mai mare dragul, văzând pe Slovaci și Români conversând frățește între ei și tălmăcindu-și reciproc articole și știri din ziarele naționale.

Amintesc cu bucurie, că mai mulți membri ai „Asociațiunei” locale sunt decizi a face totul pentru delăturarea cer-telor și uneltirilor nefaste ce s'au încuibat la „Asociațiunea” de aici și cari țin pe mulți departe de scopurile nobile ale „Asociațiunei”.

Decisiunea frumoașă a comitetului central, care n'a admis să se facă un proces nenorocit la tribunalele ungurești sub masca intereselor noastre culturale, a fost primită aici cu toată simpatia de toți cei buni. Ea trebuie să fie un avertisment la frățietate și unire, în scopul muncii desinteresate.

Pe semne, șovinismul maghiar le-ar plăce acum să iee la goană tinerețea română de aici. Altfel nu-mi pot explica uneltirile miserabile ce s'au dat pe față într-o notiță publicată de curând în „Budapesti Hirlop” despre „seara de cunoștință” a studenților români, cari sunt acușați pe nedreptul de a face politicieni.

Dar pot să se steargă pe buze respectivii uneltitori din tuță. Studenții români de aici sunt mult mai bravi decât se se sparie de ciuhele șoviniste, dar și mult mai serioși — decât se facă jocul șovinismului. Atât e suficient să li-se spună; altă atenție nu merită acei agenți provocatori.

E curios, că în același timp când studenții români sunt bănuși de „politizare”, președintele studenților unguri, în discursul său, promite... să întindă „mâna de pace” naționalităților nemaghiare. Ce plătesc asemenea promisiu și vorbe dulci, o știu cu toții. Ele pot înduioșa cel mult pe „înfrății” de meserie dela Arad și de prin alte regiuni inficiale de bacilii politice goldişte.

când îl caută la țeară, Branișce e la oraș — și când îl caută simultan în amândouă părțile, atunci eșul se află la... jumătatea drumului.

Această urmărire glumească, cu tot fondul ei crud, a obosit pe oamenii stăpânirei. De aceea, ca să pună capăt acestei infructuoase vânători, guvernatorul provinciei a împânat cu agenți de-ai stăpânirii toate punctele unde era de bănuși că se poate găsi Branișce la un moment dat. Până aceasta de mai multe zile necurmat a dat, în fine, roade. Detectivii au zărit deunăzi pe Branișce în... redacția „Patriei”. Au făcut o erupțiune impetuoasă în birourile gazetei, au dat în lături pe toți care le eșiau în cale, și cu dreptul de epulsare în dinți s'au repezit în cancelaria unde zăriseră pe Branișce prin fereastră — dar când colo, ia pe Branișce de unde nu e!

Intrase în pământ directorul „Patriei” și gendarmii îl caută zadarnic până în ziua de azi.

Situația încurcată a celor însărcinați să înmanueze lui Branișce decretul de epulsare, amintește un caz notim petrecut la Brăila, și rezolvat cu mai multă inteligență, deși cu tot atât de puțin tact.

Pe vremea când consuliile aveau drepturi multe în Țeara-Românească, un

Cu ocazia sărbătorii maghiare de azi (6 Octombrie), în amintirea celor 13 generali eșecutați la Arad, studenții maghiari au publicat și la universitate (care se numește „Francisc Iosif”) afișe mari, cu litere cât pumnul, ca să iee parte la ceremonii toți civilii universitari. Cu toate acestea, n'a luat parte nici un student nemaghiar. Astfel, urmașii rășvâritorilor și antidinasticilor dela 1848 au sărbătorit singuri singurei. Așa se și cuvine!

Ascanio.

Răsboiul în Africa-sudică.

Știrile ce sosesc din Transvaal se contrazic și se desmint de azi pe mâne. Față de știrile alarmante, că Englezii au călcat granița statului Oranje, la Kimberley și că Boerii ar fi intrat în Natal, înaintând spre New-Castle, — a venit ieri desminterea, că nici Englezii și nici Boerii n'au început ostilitățile și se vede, că nici nu le vor începe până nu se va face în toată forma declarația de război.

Aceasta e știrea cea mai liniștitoare, căci încolo pregătirile și concentrările de trupe continuă și iritația de ambe părțile e în creștere.

Pregătiri de război.

Din Transvaal se anunță, că Boerii își concentrează principalele forțe la granița Natalului, pe unde e calea spre Pretoria; la granița vestică între țeara Betschuanilor nu sunt mai mult de 6000 de soldați.

Sudiții englezi și Uiltänderii au început a se refugia în masă din Transvaal; ei merg în țeara Cap. Cei sosiți spun, că pe cale au fost batjocoriți și huițuiți, atât în Transvaal, cât și în Oranje, ba unii au fost chiar maltratați. Ziarele engleze sunt pline cu descrierea suferințelor acestor refugiați și știrile aceste iritează și mai mult spiritele.

Parlamentul englez e convocat în sesiune pe 17 l. c., pentru „deliberarea asupra unor chestii importante și urgente”.

Oficiul militar din Londra a convocat de nou 25.000 de rezerviști sub arme. Alături aiur pe plecat din Anglia 1500 de pionieri, în Africa, ducând mult material pentru construirea de poduri.

Prospecte de pace.

Amicii păcii de pretutindenea fac cele mai mari încordări pentru a împedea conflictul sângeros.

În Anglia s'a format comitet pentru susținerea păcii; acesta a dat o broșură, în care se face cunoscută istoria Boerilor, amestecul incompetent al Angliei în Transvaal, urmările funeste ale războiului etc. Broșura s'a trimis în toate părțile lumii.

Comitetul acesta e compus din liberali, cari fac o agitație febrilă pentru rezolvarea pe cale pacinică a conflictului.

Primul ministru al Natalului a călătorit la Pretoria, cu scop de-a înduplea pe Krüger să accepte pretensiunile engleze. Aceasta arată, că ostilitățile nu se vor începe încă.

O depeșă din Bruzella anunță, că Leidd, agentul diplomatic al Transvaalului a constatat îmbunătățirea situației. El crede, că aceasta se datorește silinței, ce și-o dă regina Victoria și Salisbury pentru menținerea păcii.

Coaliție contra Angliei.

Contele Murawiev, după ce a avut întâlnire la San-Sebastian cu primul ministru Spaniei Silvela și cu regina, a sosit în 6 l. c. la Paris, unde va sta o săptămână. Călătoria lui Murawiev se zice, că e de mare însemnătate politică.

judcător de instrucție din Brăila, azi avocat în Ploiești, avea de comunicat un mandat de aducere reprezentantului grecesc. Consulul însă pentru motive pe cari nu le mai înșirăm aci, se prelua de privilegii extorționalității și făcea cu tifa agenților cari se aveau la poartă, pe teritoriul românesc.

Daravera, însă, era grabnică. Judecătorul de instrucție, informat de refuzul Grecului de a primi pe agenții polițieniști, se duce să se convingă personal de fapt. Găsește pe Grec la fereastră făcând giumbușuri către agenți, cari nu îndrăzneau să intre în țeară străină.

Judecătorul, om iute, se supără de acest capriș și ca să împace cerințele serviciului cu prescripțiile dreptului internațional, ia un bolovan din stradă, îl infășoară în mandatul de aducere, și trone! în fereastră Grecului.

Când s'a trezit consulul din groază era mandatul în casă.

Ministrul de justiție însă, Costa-Foru, dacă nu ne înșelăm, surprins de dandana judecătorului de instrucție, l'a destituit, — dar procedura se îndeplinesc, ceea ce îndreptățește azi pe avocatul cu pricina să fie foarte mândru de motivele pe cari le-a invocat ministrul în raportul de destituire.

„Allg. Zeitung” din München are informație pozitivă, că lui Murawiev i-a succedat se formeze o coaliție contra Angliei. Coaliția o formează Rusia, Franța și Spania; Germania stă în rezervă. Coaliția va intra în acțiune, îndată ce ar izbucni războiul în Africa-sudică.

Din toată lumea.

Partidul radical din Serbia. — Regina Olandei în Germania. — Patriarhul armean și Sultanul.

Lui Pasici i s'a dat concesiune se scoată un singur număr al ziarului radical sistat „Odiek”. În acesta Pasici va declara partidul radical din Serbia de disolvat și ne mai esistent.

Regina Olandei, Wilhelmina, împreună cu mamă-sa au sosit în 7 l. c. în Potsdam. La gară le-a așteptat împăratul. Reginele au fost primite foarte bine și ziarele scriu articole simpatice la adresa reginei și a poporului olandez „înțelept și înrudit cu Germanii”.

Patriarhul armean din Constantinopol a abzis, din cauză, că Poarta continuă a aplica măsuri de forță contra Armenilor. Se zice, că Sultanul nu va primi abdicarea și va face unele concesiuni în favorul Armenilor.

Dela Turda.

— 5 Octombrie n.

Episcopul Majlath la Turda. — Deputația Românilor gr.-cat. — Dela comitat.

Marți, în 3 Octombrie a sosit la Turda episcopul contele Majlath, unde i s'a făcut o primire adevărat ungurească cu banderili, stegari și trimbițe, încât credeai că vine cutare candidat de deputat să ție vorbire-program; și nu un cap al bisericeii.

E treaba Ungurilor cum țin se și manifeste sentimentele lor; ceea ce ne împoartă însă pe noi Români e, că în banderiu au luat parte și vre-o 20 de tineri români din satele Sind, Ciurila, Indol, Selicea, etc. pe cari i-au recuirit pe cale „administrativă” notarșii și i-au adus la Turda sub stindarde ungurești, împănându-i pe fiecare cu câte o coardă mare de „roșu-alb-verde”.

Administrația ungurească își face de cap. Nu-i destul că ne corup nația seducându-o cu gendarmi și vinars la alegeri de deputați, nu-i destul că pentru cea mai mică transgresiune aduc un sat întreg legați câte doi printre risetele și batjocurile plebeilor din Turda pentru ca să-i arunce în temnițe, cum a fost și cazul dela Micuș, despre care am relatat în vremea sa la foi.

Acum vin și ne aduc cu sîla ficiorii și caii bieților oameni la paradă și îi împenează ostentative cu pantifici ungurești.

La rezultatul acesta trist au contrubuit mult și unii preoți cari nu se știu folosi de influența imediată ce o au asupra poporului ca să-l lumineze și povățuiască, nelăsându-l pradă notarșilor și celorlalți sbiri.

Printre deputațiile pe cari le a primit episcopul Majlath în locul al doilea îndată după cea a romano-catolicilor a fost cea a preoției gr.-cat. din tractul Turdei, condusă de protopopul Armetie Codarcea. Dl Codarcea a ținut în limba maghiară o scurtă alocuțiune, după care a provocat deputația în limba română ca să-i strige un „să trăiască” episcopului.

Episcopul Majlath a răspuns ungurește, accentuând necesitatea înțelegerii între confesiuni și a sfîrșit și el pe românește cu „să trăiască” la adresa preoției noastre.

La banchetul dat de oraș în cinstea episcopului, deși au fost invitați și unii Români nu a participat nime, date fiind relațiile încordate între noi și Unguri încă de pe vremea vandalismelor.

Trebele românești în municipiul nostru merg în timpul nostru cum anapoda. Cea mai eclatantă dovadă e, că în urma pensionării vechiului și vrednicului oficiar, singurul Român la comitat — înțeleg în centru — a dlui prim vicerenotar Ioan Cigărean, nu mai avem nici un funcționar român, căci locul l'a umplut în grabă cu un Ungur. Dintre fișolăbirea dl Petru Suciu, protopretor în Iara încă e pe cale de a fi pensionat și după-cum stau trebele e foarte puțin nădejde că va fi ales un Român în locu-i. Cine e de vină? La tot cazul sistemul miserabil. Unii mafișoși imi spun, că încâtva și laudabilă îndolență a viriliștilor români și în genere a inteligenței din centru, care nu dă nici un semn de viață politică, încă ar purta vină la preterarea sistematică a Românilor în oficiile publice. Poate să fie și adevăr în lucru, căci unde nu este foc, nu ese fum.

Diamandi Manole.

Sibiu, 9 Octombrie.

Știrea tristă despre moartea distin-sului frunțas brașovean, Diamandi Manole a provocat de sigur un regret general în sinul poporului nostru.

DL Diamandi Manole, mare comerciant, frunțasul comerțului din Brașov, a fost și un inteligent politician, care în luptele poporului românesc a avut un rol important. Era un Român bun la inimă, agil, cu dor de luptă și de acțiune; avea relațiuni estinse mai ales cu cercurile politice din București. Aceasta a fost forța lui și — de ce să nu o spunem — și slăbiciunea lui. Căci dacă în viață a avut momente, când a fost desaprobat de Români, aici, acasă, cum a fost și în nenorocita afacere a școalelor din Brașov, rolul lui a fost de absolută bună credință, și sincer, deși influențat poate de inspirațiuni diplomatice. De altfel privitor la această chestiune a fost norocos să o vadă adusă earăși în ogașea cea bună, grație generoasei împăcări, care s'a făcut mai în urmă la Brașov, cu conlucrarea și consimțirea și a lui.

Astfel, în ultimele momente ale vieții sale — reprivind asupra unei lungi serii de lupte pentru popor și în special pentru școalele din Brașov, aceste întemeieri scumpe ale poporului român — a putut să suspine, cu fericitul Simion din biblie:

Acum slobozește Doamne pe șerbul tău în pace, că vîzură ochii mei împăcarea fraților și calea mîntuirii lor.

La momentul lui deplângem o pierdere cu atât mai mare, că adiat în ultimul timp de spiritul norocos al păcii ar fi fost mare lipsă de el și de acum înainte, și continuând pe noua cale începută ar fi putut săvîrși încă lucruri bune de importanță pentru binele obștesc.

Noi, „Tribuna”, mai deplângem în răposatul bărbat, și pe unul dintre întemeietorii ziarului nostru, care participă cu sinceră durere la durerea familiei și națiunii întregi.

Eternă să fie memoria lui!

Am văzut ieri biserica Sf. Pietro în vincoli sau pe românește Sf. Petru în lanțuri.

Nu vorbesc de ornamentarea în bronz aurit a dulapului care păstra ferele ce purtase măritul apostol, nici de iconostasul de marmură cu sculpturi și aurări, nici de vechimea și întreținerea bisericeii acesteia monumentale, ci trec la:

„Moise de Michel Angelo”.

Să ne descoperim capetele și să stăm înmărmuriți înaintea acestei statui care însăși pe artist l'a uimit și dându-i cea din urmă daltă i'a strigat:

„Aide, ridică-te, umblă”. Căutătura, ținuta, draperia, picioarele, mâinile (una în barbă și alta peste piept), pîrlul, cele două cute ale hainei și mai ales ținuta lui și atitudinea de legislator și cap al unei religii, te face a-l privi ciasuri întregi și a trece cu sîfial, cu respect pe lângă această mormoră care respiră....

Roma, 15/27 Sept. 1899.

Smura.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Un Guérin român.

Am făcut cunoscut, de mult, cum că și noi Români avem dela o vreme un Guérin al nostru. E într'adevăr, un om blajin, un om care s'a închis în fortul dela Cernăuți ca să scrie articole de gazetă, ear' nu ca să sfideze autoritățile, — dar' în sfîrșit un om care nu se predă, prin urmare un Guérin.

Ați înțeles că e vorba despre dl Dr. Branișce, directorul ziarului „Patrie”, ziar care se... confiscă în Cernăuți. Acest gazetar inimos a fost epulsat de către baronul Bourguignon, guvernatorul Bucovinei, și epulsat pentru lupta bărbătească pe care o duce împotriva apăsătorilor poporului român. Cum, însă, efectele epulsării nu pot curge decât din momentul când se comunică decretul, administrația din Bucovina caută pretutindeni pe Branișce, fiindcă trebuie să pue mîna pe el ca să scape de dînsul.

Și caută poliția pretutindeni — zadarnic.

Când îl urmărește gendarmeria în Cernăuți, directorul „Patriei” e la țeară;

Intristată familie a regretatului a ead următorul anunț funebru:

Doamna Maria D. Manole născută R. Pascu, dimpreună cu fiul Diamandi și ficele Maria Dr. Baulescu și Elvira St. Hg. Theodorachy, precum și familiile Dușoiu, Cristea, Panfilie, Cioran, Pascu, Beiușcu, Hg. Theodorachy, au durerea a vă face cunoscută pierderea preaiubitului lor soț, tată, frate, soț și cumnat

Diamandi I. Manole

început din viață în 25 Septembrie (7 Octombrie) 1899 la 10 ore a. m., în etate de 66 ani.

Rămășițele pământești ale mult regretatului defunct se vor conduce spre eterna odihnă luni, în 27 Septembrie (9 Octombrie) 1899, la 3 ore p. m. din locuința proprie, Boulevardul Rudolf nr. 14, în cimiterul gr.-or. din Groaveri.

Brasov, 25 Septembrie (7 Octombrie) 1899.

„Înfrățirea” — la Roma!

După cum s-a telegrafizat lui „Pesti Hirap”, ziarele italiene „L'Italia” și „Capitale” din Roma scriu articole pentru împăcarea Românilor cu Maghiarii.

Acestea ziare publică portretele dlor Ováry și Vámbéry, agenții Maghiarilor pe lângă congresiștii din Roma.

Cu aceasta ni-se explică și rostul, cum vin Italianii să se pună, în serviciul „înfrățirii” maghiaro-române, zorită de Unguri.

Urmasii martirilor dela Arad.

Sub acest titlu publică „Arbeiter Zeitung” dela 7 Oct. un articol interesant din care traducem următoarele:

„Straturile stăpânitoare din Ungaria, deși sârbătoresc pe martirii dela Arad, totuși și-au luat de model mai mult pe călăul dela Arad (Haynam). Apăsarea națională, aservirea și exploatarea nerușinată a poporului muncitor, acestea fac cuprinsul întregii istorii, a Ungariei independente.

Ungaria, unde a curs sângele a sute mii de martiri ai independenței, a devenit astăzi terenul unor neîntreprinse acte de violență și crudități ale burgheziei, care a ajuns la stăpânire. Earăși se pușcă și se străpunge, vesel, în numele ordinii; dar aceasta e ordinea acelor care se numesc urmași ai martirilor dela Arad.

Zice apoi că același Perczel, care a depus cunună pe monumentul martirilor a fost autorul unor ne mai pomenite măcelări, și continuă:

„Stăba călăului Haynam o împlinesc astăzi pașalele din comitat și gendarmii statului constituțional de model și dacă înainte cu 50 ani s'au însușit cei mai buni și mai nobili bărbai ai tuturor popoarelor din Europa pentru lupta de independență a vîilelor Maghiari, astăzi numele de Maghiari a devenit nume de greață și groază pentru toți amicii adevărați ai libertății politice, ai progresului social și ai umanității.”

Revista ziarelor.

„Gazeta Transilvaniei” se ocupă cu sârbătorirea lui 6 Octombrie din partea Maghiarilor.

„Epoca”, publică un articol de remarcă: „In chestiunea națională”, proclamând neamestecul cercurilor din București în treburile noastre și arătând împăcarea dela Eforia din Brasov, ca efect bun al politicii de neîntreținere.

„Constituționalul” se ocupă de zgometele cari circulă despre diferitele încercări de concentrare a forțelor liberale.

„Voința Națională” continuă studiul dlui Sturdza asupra chestiunii Porților-de-fer.

„La Roumanie” face o profesie de credință în materie de gazetărie.

„Timpul” polemizează cu „Constituționalul”.

„Dreptatea” asigură pe „Independența” că nici o revoluție nu se prepară la universitate contra dlui Iorga.

„Drapelul” se ocupă de reforma impozitelor.

„Universul” vorbind de chestiunea taxelor dela Porților-de-fer, exprimă credința că dreapta soluțiune propusă de România, va pune capăt acestei chestiuni.

„Adevărul” se ocupă de criza financiară.

„Opinia” (Iasi) vorbește de articolul 60 din legea aplicării învățământului superior, care nu mai prevede numirea profesorilor universitari prin concurs, și găsește această dispozițiune a legii defectuoasă.

Cronica zilei.

Declarațiune.

Tohanul-vechiu, 6 Oct. n.
Venerabilul octogener și prefect de legiune la 48, dl Axente Severu a publicat în nr. 206 din 1 Octombrie n. c. în prețiosul ziar „Tribuna” o corespondență intitulată „Metropolitul Mețianu și uniții din Tohanul-vechiu”, în care neînsemnat numele meu e des pomenit și la care — corespondență — cu tot respectul și stima ce păstrez vrednicului ei autor, în interesul stărei faptice mă simt dator a face unele rectificări.

Nu-i corectă afirmarea, că eu aș fi încercat vre-odată să fac colecție pentru ridicarea unei cepele gr.-cat. în Brasov și prin urmare atribuțiunea: „șovinismul prea marei zel de unire, nu o merit.

Primirea ce s'a făcut din partea comunei, precum și participarea mea și a prim-curatului bisericeiesc din parohia gr.-cat. Tohanul-vechiu la banchetul dat în onoarea I. P. S. Sale dlui metropolit Ioan Mețianu la Bran, au fost nu cum susține corespondența „porniri de instinct”, ci acte îndeplinite cu deplina noastră voe și conștiință, că așa trebuia să ne purtăm față de înaltul prelat, care este capul bisericeii gr.-ort. române surori.

Moise Brumbol, preot gr.-cat.

Sibiu, 9 Oct. n.

Memento. 11 Octombrie: Concurs de notar comunal în Cubin (Temes-Kubin).

12 Octombrie: Congregația comitatului Făgăraș.

13 Octombrie: Congregația comitatului Timiș.

14 Octombrie: Petrecerea tin. comere. în Hunedoara.

15 Octombrie: „Astra”, desp. IX. (Orăștie), adun. generală în Valdei. — Serată literară în Valdei.

Gubernorul Basarabiei în România. Noul guvernor al Basarabiei, prințul M. Cantacuzino, însoțit de generalul Alexiev, șeful gendarmiei din Basarabia, de un colonel și de mai mulți căpitani, a fost Vineri în România, vizitând porturile și orașele Galați și Brăila.

Prințul Cantacuzino a fost încântat de cele văzute și în mai multe rânduri și-a exprimat bucuria sa de progresele pe cari le-a făcut România.

Societatea de cultură macedo-română continuă și anul acesta a subvenționa școala de fete din Muloviște (Macedonia), care are de instituțioare-directoară pe d-șoara Domnica Zugrafu. Această școală este frecventată de un mare număr de eleve.

„Ioan Popasu”, societatea de lectură a studenților dela școalele medii rom. gr.-or. din Brasov s'a constituit în ședința sa din 18 Sept. v. a. c. pentru anul școlastic 1899/900, precum urmează: vicepreședinte: Ilie Minea, cl. VIII. gimn.; secretar I.: Traian Suciu, cl. VIII. gimn.; secretar II.: Vasile Glăjar, cl. VII. gimn.; casar: Dumitru Grecan, cl. VII. gimn.; controlor: Ioan Morariu, cl. VIII. gimn.; bibliotecar: George Gërda, cl. VIII. gimn.; vicebibl.: Vasile Motoșcă, cl. VII. gimn. Comisia literară: Nicolae Danielopol, cl. VII.; Ioan Damian, cl. VIII.; David Demian, cl. VII.; Ioan Maior, cl. VIII.; Ștefan Mircan, cl. VII. și Constantin Moga, cl. VIII. gimn. Comisia bibliografică: Nicolae Orghidan, cl. VII. și George Popa, cl. VIII. gimn.

Adunarea învățătorilor români din archidiaconatul Sătmăruului este convocată pe 23 Octombrie în Bozinta-mare.

Cărțan — la Roma. Inevitabilul cioban Cărțan a sosit în 5 Octombrie la Roma. Fără de el nici nu s'ar fi putut ține congresul orientaliștilor.

În amintirea Ioanei Bădilă d-na Ioana Moldovan n. Farkas, mama răposatei, și dl Ioan Bădilă, jude la tribunalul din Sibiu, au donat pentru muzeul școalelor române din Brasov o frumoasă colecțiune de stufe de aur, argint, cositor și aramă.

Coroane eterne. În amintirea răposatului Diamandi Manole, comitetul parochial din Brasov-Cetate, al cărui membru era răposatul, a dăruit 15 fl. familia B. Baulescu 10 fl. dl Ioan Săbădeanu 10 fl. la fundațiunea iubiților răposai pentru ajutorarea școlarilor săraci.

Ninsoare. Ieri ținuturile Sibiiului au fost udate de o ploaie rece, care cu mici întreruperi a durat toată ziua. Pe unele locuri a fost amestecată cu ninsoare-mielușei. Astfel un călător sosit aseară spune, că dela Săcel până aproape în Cristian a călătorit pe ninsoare. — Azi timpul e rece. În multe birouri și restaurante s'a făcut foc.

Foaia pompierilor. Cu începere dela 1 Ianuarie va reapăre în Pojon, în limba germană foaia pompierilor „Illustrierte Feuerwehr Zeitung”, care din cauze bine cunoscute își sistase pe câțva timp aparițiunea. Cu 1 Ianuarie „Il. F.-Zeitung” își începe al XVI-lea an de existență, va apăre la 1 și 15 a fiecărei luni, costând 6 coroane pe an. Abonamente, dela suficiența cărora depinde apariția foii, primește administrația foii în Pojon, str. Spitalului nr. 5.

Viriliștii români ai comit. Brasov. În lista viriliștilor pe anul 1900 ai comitatului Brasov sunt suscepuți următorii Români: George B. Popp comerciant (1133 fl. 16 cr.), Nicolau Eremia, proprietar de case (1021 fl. 85 cr.), George Eremia, autreprenor (995 fl. 48 cr.) Simion Damian, avocat (806 fl. 66 cr.), Iosif Pușcariu, avocat (782 fl. 68 cr.), Petru Nemes, not public (748 fl.), Ioan Dușoiu, comerciant (685 fl. 34 cr.), Dr. Aurel Murășan (677 fl. 36 cr.), ear' suplenți: Vasile Popovici, măsar (437 fl. 72 cr.) și Ioan Săbădeanu, comerciant (395 fl. 90 cr.). Lista definitivă se va satori în ședința din 16 Octombrie a comisiei de verificare.

Extrawurst. Despre profesorul Varga Otto, cel suspendat și dat în judecată pentru lesa majestatis, foile ungurești spun, că în firul unei prelegeri ar fi zis:

— „Ó Felsége Isten kegyelméből való extrawurst.” (Din grația lui Dumnezeu M. Sa e un extrawurst).

Aceasta a spus-o la protocolul de investigație un elev și au întărit-o cu subscrisurile lor alți cinci elevi.

La aceasta treizeci alți elevi au dat declarație în scris, susținând că frasa de mai sus ei au auzit-o dela dl profesor astfel:

„M. Sa nu este extrawurst din grația lui Dumnezeu, ci Regele Ungariei încoronat conform legilor.”

Din barbariile gendarmerești. În 3 August s'a iscat un incendiu în Seliște, comitatul Turda-Arieș, arzând casa lui Bodea George. La șoaptele, că focul ar fi fost pus anume, au eșit în comună patru gendarmi și luând pe Bodea Mateiu și nevastă-sa, vecinii lui Bodea George, i-au dus la casarmă și i-au bătut așa de crunt, încât femeia și astăzi zace din acea bătaie; au fost ținui închiși la gendarmie o zi și două nopți, apoi predați judecătoriei, unde după arest preventiv de 8 zile constatându-se nevinovăția lor au fost dimiși acasă. Aceasta ni-o serie abia acum nenorocitul Bodea Mateiu, cel bătut de gendarmi, împreună cu nevastă-sa; o publicăm ca un cas concret mai mult la pomelnicul schinjurilor ce blândul popor are să îndure dela impenații stăpânirei.

București—Berlin. Vineri s'a inaugurat firul telegrafic direct între București și Berlin.

Carne din România în Anglia. „Constituționalul” dto 7 Octombrie spune, că a sosit la Brăila reprezentantul unei mari case de comerț din Anglia pentru a pregăti transportul carnei proaspete la Anglia. Până la Constanța transportul se va face cu vagoane frigorifore ale statului, ear' de acolo mai departe cu vagoane ale companiei. În scopul acestui esport de carne se construște în Brăila un abator sistematic, unde vitele se vor tăia în condițiuni sanitare tot atât de severe, ca și în abatorul dela Iași.

Lăsământul episcopului Schuster. Comisia emisă pentru a lua la inventar lăsământul episcopului Constantin Schuster din Văcz, și-a terminat lucrările săptămâna trecută. Valoarea lăsământului e aproape 1,000,000 de coroane; anume: 250,000 în hârfii de valoare, 398,000 în bani depuși la bancă, 18,962 c. 36 f. în numerar, ear' restul în obiecte și fond instruct. Din acest lăsământ e a se da, conform testamentului, 200,000 coroane universității catolice, ce e a se înființa, sub condiția dacă aceea în termin de treizeci ani se va înființa; 80,000 coroane spitalului din Văcz, înființat de răposatul episcop, 80,000 coroane orfelinatului-Schuster din Văcz, cu restricțiunea, ca în institut să fie suscepuți orfanii fără deosebire de confesiune. Restul lăsământului, după detragerea câtorva legăte mai mici, este a se adăuga la „fondul Constantin”, înființat și augmentat de răposatul episcop, până era încă în viață, cu 430,000 coroane. Menirea acestui fond e, ca interesele lui să se întrebuințeze la ținerea în bună stare a bisericilor, plebaniilor și locuințelor cantonale în comunele bisericești nepatronate.

Adunările de control în comitatul Caras-Severin se vor ține în: Moldova-nouă 8—10 Octombrie, Iam 13—18 Octombrie, Oravița 20—25 Octombrie, Căcova 27 Octombrie, Bozovici 30 Oct. până la 3 Noemvrie, Teregoa 5—9 Noemvrie, Sacul 8—10 Octombrie, Lugoj (cercul) 12—14 Octombrie, Lugoj (orașul) 14—15 Octombrie, Bălinț 17 18 Octombrie, Făget 20—21 Octombrie, Birciș 23—25 Octombrie, Bocșa 28 Octombrie — 1 Noemvrie, Crașova 9 Noemvrie, Caransebeș (cercul) 13—19 Octombrie, Caransebeș (orașul) 20—21 Octombrie, pentru rezerviștii armatei comune, ear' pentru rezerviștii honvezi: Iam 6—9 Octombrie, Moldova-nouă 16—17 Octombrie, Berzasca 18 Octombrie, Orșova 10—11 Octombrie, Bozovici 13—15 Octombrie, Teregoa 17—19 Octombrie, Lugoj (cercul) 22—23 Octombrie, Lugoj (orașul) 21 Octombrie, Sacul 25—26 Octombrie, Caransebeș (cercul) 29—30 Octombrie, Caransebeș (orașul) 28 Oct.

Sagii la espoziția din Paris. Zi-lele acestea au petrecut în Sibiu: consilierul ministerial Szalay, deputații die-

tali Pildner și Bauer, și profesorul de universitate Szadeczky, spre a vedea obiectele de artă, antice, ale muzeului și bisericeii săsești de aici, cari vor avé să fie espuse la espoziția din Paris. Precum se spune, Sașii numai așa vor ceda pentru espoziție scumpeturile acestea, dacă guvernul le va da garanță, că obiectele nu se vor perde ori deteriora, și dacă li-se va concede, ca în cadrele espoziției ungare să le espună ca espoziție colec-tivă a Sașilor.

Echouri. Ni-se scrie: În numărul 210 al prețutului d-v. ziar, cetind raportul despre sfîrșita internatului gr.-or. român dela Beius, căt îndeplinit din partea părintelui episcop al Aradului Goldiș, un deosebit fapt ni-a atras atențiunea, și anume distingerea preotului Nicolae Diamandi cu brău roșu. Abstrăgînd acum dela leghionul de scăderi accentuate și neaccentuate ale părintelui Goldiș, trebuie să scoatem în relief tactul (?), cu care Prasinția Sa știe alege pe oamenii, pe cari să-i învrednicească de onorurile bisericești. Amintim aceste cu atât mai mult, cu cât distincțiunea oferită ni-se pare prima și dacă alegea se va continua în direcțiunea aceea, îngrijirile noastre pentru progresul bisericeii din aceste părți vor deveni tot mai mari.

Cine cunoaște trecutul, relațiile și viața dlui Diamandi, acela trebuie să-și pună serioasă întrebare: Poate un arhieru cu dragoste de biserica sa distinge pe un individ, a cărui purtare numai laudabilă n'a fost? ceea-ce de sigur nu este lucru necunoscut înaintea părintelui Goldiș, doar' arstările și procesele contra dlui Diamandi au ajuns în pertractare — pare-ni-se — la toate consistoriile din provința noastră metropolită. A distinge deci asemenea virtuți (?) și a le pune de pildă clerului întreg, nu stă de loc în conglăsiure cu fanfaronadele aderenților părintelui Goldiș, cari bucinău urbi et orbi, că Prasinția Sa va fi și ea în toate acțiunile activității sale. Dacă în toate pornirile sale va dovedi același tact, ca la alegerea primei distincțiuni, apoi halal de așa conducere pastorală.

Continuând așa, vom vedé în jurul părintelui Goldiș un stat-major sub toată critica.

Osanele aderenților se dovedesc de vorbe goale; ear' temerile noastre se adevărează prin greșeli concrete. Cei excepționali ai lipsă de sfaturi și muștrări, ear' nu de distincțiuni, cari să-și mai zăpăcesc.

Un Bihorean.

VIAȚA SOCIALĂ.

Domnul și țeranul român în viitor.

— Discurs rostit la adunarea despărțământului Mediaș al „Asociațiunei” — de protopopul Ioan Moldovan.

(Urmare și fine).

A doua sublimă datorință a clasei inteligente este, ca în măsura în care se îngrijește de cultivarea spiritului și a inimii fiilor poporului sau prin știință — deasemenea să se îngrijească de a lumina pe plugar spre o cultivare mai rațională a pământului, care e isvorul neseacă al tuturor bunătăților lumesti, nu numai pentru existența omului, ci și pentru toate ființele câte a voit D-zeu a le crea pe pământ.

Pe orizontul lunei prima rază a culturai s'a ivit deodată cu lupta și învingerea creștinismului asupra păgânismului. Au urmat mai târziu luptele religioare, ear' mai târziu luptele pentru naționalitate. Aceste din urmă mai continuă și azi, fără a pute cunoaște sfîrșitul, la rîndul seu însă în timpul din urmă, i-a cuprins locul lupta pentru existență, o luptă ce se poartă cu arma științei. Bărbații cei de valoare ai tuturor statelor, au ajuns la convingerea, că adevărata cultură a spiritului poate să progreseze și prospereze, numai așa, dacă va avé de basă — materialul — banul.

Acest material absolut necesar și indispensabil dă numai pământul, agrul strămoșesc al plugarului, căci decăt aurul scos din adâncimele stîncilor, mai multă comoară dă brazda plugarului împodobită cu spicole aurii de grâu și cu alte roduri ale țarinei. Aceste brazde, acest tesaur neseacă trebuie cultivat, ca să ne isvorască materialul cu care să putem promova cultivarea spirituală a fiilor nostri.

Atunci când domnul, omul cult și inteligent își va fi împlinit această misiune față de plugar, ear' plugarul va ajunge în urma acestei îngrijiri la cunoștința cultivării raționale a pământului seu, amîndoi — domnul și plugarul — cu frățescă dragoste își vor întinde mîna unul altuia și în armonie vor munci mai ușor și mai cu succes, pentru existență, progres și neatinare. Și oare nu ar fi păcat strigător la cer, ca pământul, acel paradis dat de Dumnezeu omului, care cuprinde în sinul seu toate comorile lumesti și fără care știința și cultura modernă moare de foame, să rămână necultivat? Deci, dlor și fraților, îndoită datorință avem nu numai să îndemnăm pe țeranul nostru la muncă neobosită, ci a să-și ușurăm munca grea de secol, prin o lucrare rațională a pământului.

Să nu ne fie rușina a imita pe acel compatriot cu noi, pe poporul săsesc, care de mult, dar' cu deosebire în timpul din urmă toată silința și voința însoțită de o dragoste și jertfă și-o îndreaptă pentru a introduce pentru muncitorul țeran un mod mai ușor de a cultiva ogorul părintesc, în timp relativ mai scurt, cu mai puține puteri, cu mai mici spese, dar' cu un succes și rezultat înzecit de satisfăcător.

Îmi sîlté inima de bucurie și o rîvnă mi-o umplu când văzui chiar în acest an cum confrății sași chemară la școala agronomică de aici pe țărani — plugarii — lor din sate și ținuturi depărtate, ținînd cu ei săptămîni și luni întregi prelegeri practice despre cultivarea rațională a pământului, cari luminați prin îndrumările primite s'au reîntors la frații lor, împărțîndu-le acele cele auzite, învățate și probate.

Adevărat, că inteligența noastră din jur e mică și tot nu e mică. Doi șefi tractuali, advocați și atăția preoți și învățatori calificați, tot atătea puteri cari dacă vor voi, pot lua inițiativă pentru întreprinderea pașilor întru realizarea dorinței sau arătate, Ear' unde există voința, de acolo nu lipsește nici puțința.

Și dacă poate sîntem neesperți pentru a face începutul, avem cine să ne dea directiva, avem pe frații nostri din comitatul Sibiiului, cari organizați sînt în o frumoasă societate agronomică. Să-i invităm la noi și să ne rugăm a ne întinde mîna de ajutor pe acest teren, și convins sînt, că ne vor împlini cu plăcere dorința, dar' noi înțaii datori sîntem cei de aici să fim solidari și să ne însuflețim de cauză.

Dacă ar zice însă cineva că aceasta e împreunată cu spese, ear' noi sîntem săraci și incapabili de jertfe chiar fiindcă sîntem puțini, să ne adresăm cătră comitetul central al „Asociațiunei”, cu rugarea de a ne lăsa o sumă oare-care din venitele despărțământului nostru, barem la început, căci realizarea acestui scop măreț încă cade în cadrul „Asociațiunei” pentru cultura poporului român țeran, care e talpa țerei și din sudoarea căruia trăim cu toții.

Ca munca clasei culte se poată avé rezultat bun pentru luminarea poporului țeran și pentru ușurarea sorței lui, se poțtește ca și acesta să fie însuflețit de cauză, să fie ascultător de cel-ce-i vrea binele, să-i primească sfaturile bune și să le urmeze și din rodul muncii lor mai ușurate se contribuie întru susținerea și înflorirea instituțiunilor culturale. Să iee cu drag pe la toate adunările și convenirile frunțășilor lor și precum albinele din resfiratele floricele își culeg miera și o așează în faguri spre a se nutri în timpul iernii, așa și plugarii nostri, să culegă din vorbele și îndrumările celor învățați, multe povețe frumoase, cari le pot servi ca nutrețim sufletesc și ca mijloc ușurator la munca grea.

Dee bunul Dumnezeu, ca sfaturile noastre să afle răsădit în inimile iubitelui nostru popor plugar și muncitor dela sate, ca frățeste trăind și frățeste lucrând pentru progresul și bunăstarea neamului român.

POSTA REDACȚIUNEI.

„Un Almăjan”, pretins în numele mai multora: Articolul s'a nîmicit; nu mai are lipsă de corectură. De timpore poți dispune.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Marți, 10 Octombrie n.

Der Hüttenbesitzer.

Dramă în 4 acte, de Georges Ohnet.

Începutul la 7 ore seara.

Sosiți în Sibiu.

La 7—9 Septembrie n. 1899.

Hotel „Împăratul Romanilor”: Oberth, Theil, din Mediaș, privatieri; Alzner, locotenent din Zsolkiev; Schwab, profesor din Bichiș-Ciaba; Nagy cu familia, hotelier din Dicio-Sân-Mărtin; Kosch, cond de edile din Cluj; Călcianariu, avocat din Orșova; Hradici, restaurator din Simeria; Petri, oficial din Brasov; Pok, voluntar din Sărvár; Nagy, Hübner, din Budapesta, ingineri sup.; Reiner, Szántó, Krauss, din Budapesta, Grass din Toplița, Hindrichs din Praga, Martin din Lipsa, Kern, Hoselitz, Gotz, din Viena, comercianți; Banciu, comerciant din Seliște; Popp din Săcel, Iențiu din Seliște, Muntiu din Recliu, notari; Hidu cu fiul, căpitan din Munkács.

Hotel „Neurhrer”: Contele Bethlen din Bonyha, Szentkirályi din Tîrgul-Mureșului, Kientz din Mediaș, voluntari; Andrescu cu soția, privatier din Orăștie.

Hotel „Mellner”: Baidersdorfer, neguțitor de lemne din Sebeșul-săsesc; Bauer, inginer din Brod; I. Popp, medic de reg. din Ibașfalău; T. Popp, avocat din Baia-de-Cris; Balogh, notar din Nyagi; Albrecht, comerciant din Brasov; Bratu, director școlar din Tilișca; Souleanu notar din Pianul-de-Jos; Ana Neamț, ospetăreasă din Rimnic.

Hotel „Habermann”: Zinz, econom din Mediaș; Fondan, Steinbrecher, din Udine, zidari. Maier, chelner din Mediaș; Maria Balkony din Făgăraș.

Almanachul învățătorului român.

Apel către frații colegi și către amicii școlii române.

A apărut, și se află de vânzare la subscrisul, și la „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu, strada Poplăcei nr. 15.

„Almanachul învățătorului român”
pe anul școlar 1899—1900.

Dacă în lipsa de abonamente suficiente și în fața speselor mari, pe lângă toate opintirile, nu ne-a fost cu putință a reduce prețul, ceea ce am fi dorit din toată inima, aceasta se compensează pe deplin prin faptul, că în acest an *Almanachul* a apărut cu mari îmbunătățiri atât la cuprins, ce s'a îmbogățit cu material de mare folos învățătorilor, cât și îndeosebi la ajustarea esterioră.

În estan *Almanachul* este legat frumos și trinitic, în legătură de pânză, cu teacă pentru cerusă etc., ilustrat și peste tot foarte elegant.

Almanachul are acum formatul unui *notes* portativ, plin de cunoștințe din domeniul literar și pedagogic, legi și ordinațiuni și cu multe alte îndrumări, cari stau zilnic la dispoziția învățătorului în toate afacerile sale școlare.

Eată, pentru orientare,

Cuprinsul Almanachului:

Prefață.

I. *Călimarul și notițe din tipic pro 1899/00*, II. *Date chronologice pe anul 1900*.

III. *Date genealogice*: A) Austro-Ungaria. B) România. C) Celelalte state europene.

IV. *Afaceri de poștă și telegraf*: 1. Serviciul de scrisori. 2. Serviciul de mesagerii. 3. Tarifa pentru telegrame.

V. *Competențe de timbru și taxe*: 1. Dispozițiuni generale. 2. Documente scutite de timbru. 3. Documente necutite de timbru. 4. Competența calculată în procente. 5. Scala timbrului.

VI. *Șematismul bisericii ort. române*: 1. Metropolia. 2. Diecezele: A) Arhidieceza Transilvaniei. B) Dieceza Aradului. C) Dieceza Caransebeșului.

VII. *Șematismul provinciei metrop. gr.-cat.*: Metropolia. 1. Arhidieceza. 2. Dieceza de Oradea-mare. 3. Dieceza de Gherla. 4. Dieceza de Lugoj.

VIII. *Reuniuni învățătoarești*: a) Reuniunea învățătorilor români gr.-or. dela școlile confesionale din dieceza Caransebeșului; b) Reuniunea învățătorilor dela școlile populare confesionale din protopopiatele arădane I—VIII; c) Reuniunea inv. gr.-cat. „Mariana” din Năsăud; d) Reuniunea învățătorilor gr.-or. din districtul Sibiuului; e) Reuniunea învățătorilor gr.-cat. din jurul Gherlei; f) Reuniunea învățătorilor rom. gr.-cat. din dieceza Lugojului recte ținutul Lugojului; g) Reuniunea învățătorilor gr.-cat. din ținutul Hațegului, cu centrul în Hațeg; h) Reuniunea învățătorilor gr.-cat. din arhidieceza de Alba-Iulia și Făgăraș.

IX. *Partea literară*: 1. Oda, la desvîlirea bustului lui Ienăchiță Văcărescu, de *Al. Muntean al lui Vasile* (București).

2. Dr. Dan. P. Barcianu, schiță biografică cu portret, de Red. *Almanachului*.

3. Sentențe pedagogice, de diferiți autori celebri.

4. Ioan Pop Reteganul, schiță biografică cu portret, de *George Cătană* (Valeadieni).

5. Școala și biserica, ca factori primordiali în educațiunea și cultura națională, de *Iosif Velcean* (Recița).

6. Cugetări, de *Ioan Seurtu* (Cluj).

7. Dascălii mei, amintiri din copilărie, de *Alex. Muntean al lui Vasile* (București).

8. Școala lui Lazăr, scenă din revista istorică-națională „100 de ani”, de *I. L. Caragiale* (București).

9. Maxime, de *Petru Cipou*, învățător (Luncșoara).

10. Plugușorul anului, poezie dedicată învățătorilor români, după *C. Teodoru*.

11. Dragi pe ascunsul, versuri de *Adrian Ungurean*, învățător (Curtaccheri).

X. Pro domo. (În această rubrică găsim aprecieri favorabile asupra *Almanachului*, an. I, dela diferiți bărbați: Ștefan Velovan, Dr. Al. Mocsonyi, V. Babeș și mulți învățători).

XI. Școala confesională. (Aci găsim lucruri vrednice de știut pentru toți învățătorii. Anume:)

a) *Regulament* pentru organizarea învățământului în școlile populare;

b) *Din drepturile și datorințele învățătorului*;

c) *Literatura noastră școlară* în anul din urmă.

XII. Cartea experiențelor. (În această parte urmează vre-o 2—3 coale de rubrici pentru notițele trebuincioase învățătorului peste an).

XIII. *Appendice*.

XIV. *Anunțuri*.

Rămâne acum, ca îndeosebi frații colegi, conștienți de chemarea, poziția și cerințele de progres și cu dor de a contribui la ridicarea nivelului statului învățătoresc, să nu înțeleasă a da — între toate împrejurările — sprințul dorit și pretins de acest opor, merit a fi un *sincer căzuș dascălului român și a stabilii legătura*

solidară între învățătorii noștri, stându-le întru ajutor întru împlinirea chemării sublime, ce o au în mijlocul poporului nostru.

Să părăsim odată, fraților colegi, superficialitatea, indolența, ușurătatea și *reslăbirea forțelor*. Să ne gândim cum am sta noi, dacă *fiecare* ar fi la culmea chemării sale?!

Atunci, văzând frumoasa-vă interesare, *Almanachul* nostru va prinde curaj, va câștiga teren și drept de viață, ear' amicii sei, protectorii școlii române, nu vor întârzia de a ne privi și prețul după-cum merităm, și amăsura aspirațiunilor și prestațiunilor noastre, amăsura inteligenței, cunoștinței și afirmării noastre publice, ne va și remunera materialicește.

„Almanachul” s'a edat pentru voi, fraților colegi, prin urmare apelând în spriginul vostru binevoitor, soartea lui o pun în mâinile voastre și a tuturor bărbaților și amicilor școlii române.

Mai având la dispoziție unele exemplare din anul trecut, doritorii de a ave și „Almanachul” din I. an, binevoiască a trimite subscrisului, ori „Tipografiei”, societate pe acțiuni, Sibiu, 70 cr. și-l vor primi, trimis franco.

Recița-montană, (Resiczabánya), 8 Oct. 1899.

Cu stîmă și frăție

Iosif Velcean,
inv. român.

Bibliografie.

A apărut:

Partea a VI-a din *Memoriul lui Iosif Sterca Șulufiu* de Căpeniș, membru fondator și membru în comitet al „Asociațiunei pentru literatura română și cultura poporului român”. Sibiu, tip. W. Krafft. Este un volum de 297 pagini, cu conținut variat și interesant și costă 1 fl. 25 cr. + 10 cr. porto. Două sute fl. din prețul cărții, se vor da pentru „*causa națională*”, restul pentru alte scopuri filantropice. La sfîrșitul cărții se adaugă o compoziție musicală: *Doina Metropolitului Alexandru Sterca Șulufiu*, aranjată pe note pentru voce și piano. Partea cea mai mare a articolelor ce conține a mai fost publicată, prin foi și reviste, dar' valoarea lor e permanentă. Între altele conține întreagă biografia *nefericitului Dragoș*.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 9 Octombrie n. 1899.

Hărte-monetă română	Cump.	9.85	vînd.	9.40
Lire turcești	„	18.92	„	19.02
Imperiali (15 R. aur)	„	126.75	„	127.75
Rublu rusești 100 a.	„	5.64	„	5.69
Galbeni	„	9.52	„	9.59
Napoleon-d'ori	„	53.67	„	59.—
100 Marce germane	„	11.96	„	12.06
Livre sterling	„	„	„	„

Bursa de Budapesta.

Din 7 Octombrie n. 1899.

Renta de aur ung. 4%.	116.50
„ „ 4%.	94.90
„ „ val. cor. 6%.	119.25
Imprumutul căilor ferate ung.	119.25
Bonuri rurale ung.	93.75
„ „ croate-slavone	99.40
Obligațiunile desp. regalilor	162.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	140.—
Renta de hărte austriacă	99.75
„ de argint austriacă	99.60
„ de aur austriacă	117.75
Losuri austriace din 1860	187.—
Acțiunile băncii austro-ungare	898.—
„ de credit ung.	369.50
„ de credit austr.	364.25
Scrisuri fonciare ale institutului de credit și economii „Albina”	102.—
Argintul	5.70
Galbeni împărătești	5.66
Napoleon-d'ori	9.57
Mărci 100 imp. germane	59.—
London 10 Livre sterlingi	120.78

Bursa de Viena.

Din 7 Octombrie n. 1899.

Renta de aur 4%.	115.95
Renta ung. v. c. 4%.	94.25
Imprumutul căilor ferate ung.	119.50
Bonuri rurale ung.	119.—
„ „ croate-slavone	92.75
Renta de hărte austriacă	99.50
„ „ argint austriacă	99.40
„ „ aur austriacă	117.30
Losuri austriace din 1860	185.—
Acțiunile băncii austro-ungare	901.—
„ de credit ung.	368.50
„ de credit austr.	362.50

Bursa de București.

Din 24 Septembrie v.

5% Renta perpetuă	81 1/2
5% „ am. 1881 99	89 1/2
5% „ „ 1892 98 1/2	82 1/2
5% „ „ 1893 98 1/2	2640
5% „ „ 1894 85	316
4% „ „ 1889 86	286
5% „ „ 90.94 87	425
4% „ „ 1896 88	435
4% „ „ 1898 88	65
Convertite rurale.	—
5% Obl. c. B. 1888	—
4% „ „ 1890	—
5% „ „ 1895	—
5% Fonc. rur. „ 95 1/2	115
4% Fonc. rur.	—
5% „ urb. Buc. 89 1/2	—
5% „ „ Iași 82 1/2	—
Banca Naț. „	—
„ Agricolă „	—
„ României „	—
de scont „	—
Dac. Rom. „	—
Națională „	—
Patria „	—
Canstrucții „	—
Basalt artificial „	—
Tramv. nou „	—
Bala centrală „	—

Pentru redacție și editură responsabil: Andrei Baltes. Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Iosif Marschall

Pentru fiecare cuvânt se plătește 1 cr.
Pentru cuvintele tipărite gras 2 cr.
Taxa de inserție se poate trimite și în mărul poștal.
Pentru anunțurile cu adresă sau post-restante se plătește timbru 30 cr.

MICA PUBLICITATE

Răspunsuri și deslușiri la aceste mici anunțuri dă gratuit *administratiunea ziarului* — cu graiul viu sau în scris, dacă se alătură un timbru ori o cartă de corespondență.

Pentru știri mărunte, întrebări, corespondență, informațiuni, anunțuri, reclame etc.

Povăituroi

și prietenul cel mai sincer și mai iscusit al învățătorilor, preoților și a tuturor cărturarilor este „*Almanachul învățătorului român*” pro 1899/1900, — care-ți trimite franco administrația „*Tipografiei*” dacă-ți se trimite cu mandat postal suma de 1+10 cr. (87)

Stella—L.

Eram aproape să-mi perd și drojdia nădejdei — dar' ieri am primit scrisoarea în care am aflat multe neașteptate — dar' foarte plăcute. Răspunde cât mai curând. (88)

„Poate fi.”

Un rigorosant în drepturi

s'ar însura. Cearcă pe calea aceasta cunoștința vre-unei domnișoare sau văduve; zestre și alte de atari, după cunoștință se vor pute trata. Scri-sori a se adresa la administrație sub numele: Rigoro-santul. (86)

La Dumnezeu

de vrei să-ți înalți sufletul cu evlavie și inima trudită să-ți-o răcorești cu balsam mângăitor — ceteste „*Tragedia Calvarului*”, pe care pentru 1 fl. 05 „ți-o trimite franco administrația „*Tipografiei*”. (79)^b

„Sincerității”

Fotografia dorită o am espedat cu datul 3 l. c. în epistolă recomandată, post restante Tövis. Răspundeți-mi (85)

Proprietar.

Ilustrații românești

pe cărți postale, și anume: *O Selișteancă, O Bănă-țeană, Un cioban transilvănean, Un grup de călășeri* și un grup de fete seliștene (souvenir dela adunarea fondului de teatru în Seliște), — se află de vânzare la 5 cr la administrația „*Tipografiei*”. (76)^b

Un învățecel

se primește imediat în prăvălia de manufacturi a lui

N. S. Nádásdy,
Sibiu, Piața-mică nr. 31.

(83)^a

Pășunat pentru 200 oi

dela 1 Noemvrie până la 1 Mai sub condiții favorabile se află în Mediaș la

Dionisie Roman.

(84)^a

Agenti

[298] 9—6 cum și

persoane private,

cari au cunoștințe în cercuri largi, se caută cu acuisitori de comande pentru articlii noi, brevetati, de lipsă pretutindenea, dela o fabrică nouă, care dă provisiune mare, eventual garantează salar fix. Ofertele să se adreseze la

Klimesch & Co.,

Praga, 1134—II.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Se află de vânzare:

HOMO SUM.

ROMAN

DE

GEORGE EBERS.

Prețul 1 fl. sau 2 lei 50 bani.

Comande se pot face la

„Tipografia”,

soc pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

S află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

La librăria „Tipografiei”, soc. pe acțiuni în Sibiu se vînd:

Operele preotului Kneipp:

Sfaturi

asupra

sănătății copiilor sau îngrijirile

ce trebuiesc date copiilor bolnavi și sănătoși.

Prețul 1 fl. v. a.

Precum și

CURA DE APĂ.

Cum trebuie să trăiești.

Testamentul meu și Conferințe publice

Prețul 1 fl. 50 cr.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.

Perii pentru dinți, păr, haine,

numai fabricate de prima calitate, se află la renumita și cunoscuta firmă

J. G. Kalb & Hannau, Germania,

[87] 5—6

cu prețuri moderate.

PARFUMERIA MELTZER,

strada Cîlnădiei (edificiul comandel de corp),

în Sibiu.

GUSTAV MELTZER,

fabrică de săpun și lumini, strada Cușterței,

în Sibiu.

„Foaia Poporului”,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă poporală.

„Foaia Poporului”

ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte să poată abona această foaie

„Foaia Poporului”

va costa numai 2 fl. pe anul întreg sau 1 fl. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

La Librăria „Tipografiei”, soc. pe acțiuni în Sibiu,

se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societații

„Inocențiu Micu Clain”

a teologilor din Blaj

1. „*Epistole către un preot tînăr*” de Aloisius Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de 1 fl. 50 cr.
2. „*Pregătire la moarte*”, adică considerațiuni asupra maximelor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „*Duh muscălesc*”, narațiune de Bolanden (45 pag.) — fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților. —

MARGARETA MOLDOVAN.

Din
tainele
vieții.

29 de romane și schițe.

Prețul 1 fl., plus 5 cr. porto.

Se poate procura dela

„Tipografia”,

soc. pe acțiuni, Sibiu.

A apărut!